

Felicia Hemans — Griša:

*Brez brata mi za igro ni,
do njega moram spet!
Poletje cvete in roji —
kod li ga nosi svet?*

*Na solčnem žarku se blesti
metulj, hiteč na cvet,
a ne lovim ga — naj leti —
o brat, ti pridi spet!*

*In bujno posejani vrt —
cvetè krog drevja v njem;
šibi se breme vinskih trt —
pokličite ga sèm! —*

*»Ne vrne brat na tvoj se klic,
je gluh za glas proseč,
smejočih se njegovih lic
ne vzreš na svetu več.*

*Minljiv je rož sijaj in slaj,
ki tu jih je prejel —
le pojdi, sama se igraj,
tvoj brat je v raj odšel.« —*

*Brez ptic je svojih in cvetov?
Zaman moj klic glasan?
In več ne vrne se domov,
ko mi tak dolg je dan?*

*In pri potoku nikdar več,
na jasi ga ne bo?*

*O, da sèm ga, ob njem živeč,
ljubila bolj srčno!*
